

Lucie KREJČÍ

Čarodějnictví na Třeboňsku v raném novověku

Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity, České Budějovice 2016, 50 s., z toho 3 s. příloh

Čarodějnictví je bezpochyby velmi lákavým a do jisté míry známým tématem historického bádání. Lucie Krejčí se pokusila postihnout tento jev na třeboňském panství v 16. až 18. století na základě trestně právních pramenů uložených ve fondu Velkostatek Třeboň, popřípadě některých dalších pramenů normativní a trestně právní povahy.

Lucie Krejčí se dobře orientuje v dosavadním, zejména českém bádání o čarodějnicích, což dokumentuje přehled v úvodní kapitole. Zmínky o zahraniční literatuře zůstávají pouze na okraji a působí spíše povinným dojmem. Za nepozornost považuji záměnu literatury a pramenů (s. 11). Při představování pramenů bych v úvodu ocenil jejich lepší charakteristiku. Jelikož Lucie Krejčí pracuje s celkem sedmi případy čarodějnictví na třeboňském panství, považoval bych za vhodné jednotlivé události blíže popsat. Představu o projednávaných případech si tak lze udělat nelogicky až v závěru páté kapitoly, případně v příloze bakalářské práce.

Práce má logickou strukturu, snad pouze kapitola o vývoji třeboňského panství je vzhledem k celkovému rozsahu práce zbytečně rozsáhlá. V kapitole o čarodějnictví v soudobých zákonících se čtenář více než o samotném čarodějnictví dozví o útrpném právu a popravním rituálu, kapitola o čarodějnictví v Čechách je poctivě zpracovaná na základě dostupné literatury. Stěžejní kapitolou je analýza případů spojených s čarodějnictvím na třeboňském panství. V důsledku menšího počtu dochovaných pramenů Lucie Krejčí zasazuje poznatky získané z pramenů do obecnějších konstatování. Postupně se věnuje procesním záležitostem, svědeckým výpovědím, rozsudku a jeho vykonání. Stranou nenechává ani genderový aspekt, ačkoliv k přesnějším závěrům by bezpochyby potřebovala širší pramennou základnu. V neposlední řadě se v rámci této kapitoly zabývá jednotlivými typy čarodějnictví a sezónností procesů. Poslední kapitola se věnuje konkrétnímu případu Františka Řezáče. Torzovitost pramenů nedovolila Lucii Krejčí hlubší analýzu, a z toho důvodu je i avizovaná historicko-antropologická metoda pouze v náznacích.

Z formálního hlediska se práce nevyznačuje závažnými prohřešky. Pouze velikost písma na s. 11 či interpunkční znaménka na s. 31 a 33 . Na základě výše uvedeného práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji ohodnotit stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 6. června 2016

A handwritten signature in blue ink, consisting of stylized cursive letters, likely 'P. Král', followed by a long horizontal flourish.

PhDr. Pavel Král, Ph.D.